

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ
דינר זהב זהוב לי בידך, אין לך בידי אלא דינר כסף - חייב	תא שמע:									◊	■
טעמא דאמר ליה זהב זהוב, הא סתמא - שוה קאמר ליה										◊	;
הכי קאמר: כל האומר דינר זהב, כאומר דינר זהב זהוב דמי.	רב אשי:									◊	!
סלע לי בידך, אין לך בידי אלא סלע חסר ב' כסף - חייב, חסר מעה - פטור.	תני רבי חייא לסיועיה לרב:									◊	■
לא שנו אלא בטענת מלוה והודאת לוח, אבל טענת מלוה והעדאת עד אחד, - אפילו לא טענו אלא בפרוטה - חייב מאי טעמא? דכתיב: (דברים י"ט) לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת, לכל עון ולכל חטאת הוא דאינו קם, אבל קם הוא לשבועה	רב נחמן בר יצחק אמר שמואל:									◊	■
כל מקום ששנים מחייבין אותו ממון, עד אחד מחייבו שבועה.	ותניא:									◊	■
טענו חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב.	ואמר רב נחמן אמר שמואל:									◊	◊
יישר	אמר לו רבי יצחק:										■
וכן א"ר יוחנן.	[רבי יוחנן]										■
מכלל דפליג עליה ר"ל?										◊	;
מישהא הוה שהי ליה ושתיק ליה	איכא דאמרי:									◊	!
מישתא הוה שתי ליה ושתיק ליה.	איכא דאמרי:									◊	!
לימא מסייע ליה:											;
טענו חטין והודה לו בשעורין - פטור	[רבנן]									◊	■
מחייב	רבן גמליאל:									◊	■
טעמא דטענו חטין והודה לו בשעורין, הא חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב										◊	;
לא, הוא הדין דאפ"ל חטין ושעורין נמי פטור, והאי דקמיפלגי בחטין? להודיעך כחו דר"ג.										◊	!
טענו כלים וקרקעות, הודה בכלים וכפר בקרקעות, בקרקעות וכפר בכלים - פטור, הודה במקצת קרקעות - פטור, במקצת כלים - חייב	ת"ש:									◊	■
טעמא דכלים וקרקעות, דקרקע לאו בת שבועה היא, הא כלים וכלים דומיא דכלים וקרקעות - חייב										◊	;
הוא הדין דאפ"ל כלים וכלים נמי פטור, והא דקתני כלים וקרקעות? קמ"ל, דכי הודה במקצת כלים - חייב אף על הקרקעות.										◊	!
מאי קמ"ל? זוקקין											;
זוקקין את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן	תנינא:									◊	■
הא עיקר, ההיא אגב גררא נסבה.										◊	!
טענו חטין ושעורין והודה לו באחת מהן - פטור.	ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:									◊	■
יישר	והאמר ר' יצחק:									◊	■
וכן אמר רבי יוחנן	[רבי יוחנן]									◊	■
אמוראי נניהו אליבא דר' יוחנן.										◊	!
טענו חטין והודה לו בשעורין - פטור	ת"ש: [רבנן]									◊	■

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מחייב	רבן גמליאל:									⚡	◇
טעמא דטענו חטין והודה לו בשעורין, הא חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב										⚡	◇
ה"ה דאפילו חטין ושעורין נמי פטור, והאי דקתני הכי? להודיעך כחו דרבן גמליאל.										!	◇
טענו כלים וקרקעות, והודה בכלים וכפר בקרקעות, בקרקעות וכפר בכלים - פטור, הודה במקצת קרקע - פטור, במקצת כלים - חייב	ת"ש:									⚡	◇
טעמא דכלים וקרקעות, דקרקע לאו בת שבועה היא, הא כלים וכלים דומיא דכלים וקרקעות - חייב										⚡	◇
ה"ה דאפילו כלים וכלים נמי פטור, והא קמשמע לן, דהודה במקצת כלים - חייב אף על הקרקעות.										!	◇
מאי קמ"ל? זוקקין										⚡	◇
זוקקין את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן	תנינא:									⚡	◇
הא עיקר, ההיא אגב גררא נסבה.										!	◇
טענו שור והודה לו בשה, שה והודה לו בשור - פטור, טענו בשור ושה והודה לו באחד מהן - חייב	איתיביה ר' אבא בר ממל לר' חייא בר אבא:									⚡	◇
הא מני? רבן גמליאל היא.	א"ל: [רבי חייא בר אבא]									!	◇
אי רבן גמליאל, אפילו רישא נמן										⚡	◇
אלא, הא מני? אדמון היא										!	◇
ולא דחויי מדחינא לך, אלא תלמוד ערוך הוא בפיו של ר' יוחנן: הא מני? אדמון היא.										■	◇
טענו חטין וקדם והודה לו בשעורין, אם כמערים - חייב, אם במתכוין - פטור.	רב ענן אמר שמואל:									■	◇
טענו שתי מחטין והודה לו באחת מהן - חייב, לפיכך יצאו כלים למה שהן.	ואמר רב ענן אמר שמואל:									■	◇
טענו כלים ופרוטה, והודה בכלים וכפר בפרוטה - פטור, הודה בפרוטה וכפר בכלים - חייב.	רב פפא:									■	◇
חדא כרב וחדא כשמואל חדא										■	◇
כרב										■	◇
כפירת טענה שתי כסף	דאמר: [רב]									■	◇
חדא כשמואל										■	◇
טענו חטין ושעורין והודה לו באחת מהן - חייב.	דאמר: [שמואל]									■	◇
מנה לי בידך, אין לך בידי - פטור.										■	<
ומשביעין אותו שבועת היסט מאי טעמא? חזקה אין אדם תובע אלא אם כן יש לו עליו.	רב נחמן:									■	◇
אדרבה, חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובן										⚡	◇
אשתמוטי הוא דקא משתמיט ליה, סבר: עד דהוה לי ופרענא ליה.										!	◇
הכופר במלוה - כשר לעדות, בפקדון - פסול לעדות.	תדע, דאמר רב אידי בר אבין אמר רב חסדא:									■	◇
רב חביבא מתני אסיפא:										■	◇
מנה לי בידך, אמר לו: הן, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתיו לך - פטור	[סיפא]									■	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof !
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
משביעין אותו שבועת היסט.	ואמר רב נחמן:									■	◇	מא.
מאן דמתני ארישא, כל שכן אסיפא ומאן דמתני לה אסיפא, הכא הוא דאיכא דממונא, אבל התם דליכא דררא דממונא - לא.										■	◇	מא.
מאי איכא בין שבועה דאורייתא לשבועה דרבנן?										^		מא.
איכא בינייהו: מיפך שבועה, בדאורייתא לא מפכינן שבועה, בדרבנן מפכינן.										!	◇	מא.
בדאורייתא נמי מפכינן שבועה	ולמר בר רב אשי דאמר:								■	?	◇	מא.
מאי איכא בין דאורייתא לדרבנן?										?		מא.
איכא בינייהו: מיתח לנכסיה, בדאורייתא נחתין לנכסיה, בדרבנן לא נחתין לנכסיה.										!	◇	מא.
בדרבנן נמי נחתין לנכסיה	ולרבי יוסי דאמר:								■	?	◇	מא.
מציאת חש"ו - יש בהם גזל מפני דרכי שלום	דתנן: [רבנן]								♦	■	?	מא.
גזל גמור	רבי יוסי:								♦	■	?	מא.
גזל גמור מדבריהם, למאי נפקא מינה? להוציאו בדיינין	ואמר רב חסדא:									■	?	מא.
מאי איכא בין דאורייתא לדרבנן?										?		מא.
איכא בינייהו: שכנגדו חשוד על השבועה, בדאורייתא - שכנגדו חשוד על השבועה אפכינן ליה שבועה ושמו איידך, בדרבנן - תקנתא היא, ותקנתא לתקנתא לא עבדינן.										!	◇	מא.
ולרבנן דפליגי עליה דרבי יוסי										?	◇	מא.
בדרבנן לא נחתין לנכסיה	דאמרו: [רבנן]									■	?	מא.
מאי עבדינן ליה?										?	◇	מא.
משמתין ליה.										!	◇	מא.
האי נקטיה בכובסיה דנשביקה לגלימיה הוא	רבינא לרב אשי:									?	◇	מא.
אלא מאי עבדינן ליה?	[רב אשי]									?	◇	מא.
משמתין ליה עד דמטי זמן נגדיה, ונגדינן ליה ושביקין ליה.	אמר ליה: [רבינא]									!	◇	מא.
האי מאן דאפיק שטרא על חבריה, ואמר ליה שטרא פרוע הוא, אמרינן ליה: לאו כל כמינך, זיל שלים ואם אמר לשתבע לי, אמרינן ליה: אשתבע ליה.	רב פפא:									■	◇	מא.
ומה בין זה לפוגם את שטרך?	רב אחא בריה דרבה לרב אשי:									?	◇	מא.
התם אע"ג דלא טעיין איהו - טעינינן ליה אנו, הכא אמרינן ליה: זיל שלים ליה, ואי טעיין ואמר אשתבע לי, אמרינן ליה: זיל אשתבע ליה	א"ל: [רב אשי]									!	◇	מא.
ואי צורבא מרבנן הוא - לא משביעין ליה.	[רב אשי]									■	◇	מא.
צורבא מרבנן משלח גלימא דאינשי?	רב יימר לרב אשי:									?	◇	מא.
אלא, לא מזדקקין ליה לדיניה.	[רב יימר]									■	◇	מא.
מנה לי בידך כו'.										■	<	מא.
המלוה את חבריו בעדים - צריך לפרועו בעדים.	רב יהודה אמר רב אסי:									■	◇	מא.
כי אמריה קמיה דשמואל, אמר לי, יכול לומר לך: פרעתיך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדה"י.	[שמואל]									■	◇	מא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנה לי בידך, אמר לו: הן, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתיו לך - פטור	תנן:											מא
והא הכא כיון דתבעיה בעדים כמאן דאזופיה בעדים דמי, וקתני: פטור, תיובתא דרב אסי?												מא
אנא כי אמרי - היכא דמעיקרא אזופיה בעדים, דלא לדידיה הימניה, הכא הא הימניה.	אמר לך רב אסי:											מא:
המלוה את חברו בעדים - אינו צריך לפורעו בעדים, ואם אמר אל תפרעני אלא בעדים - צריך לפורעו בעדים.	רב יוסף מתני הכי, אמר רב יהודה אמר רב אסי:											מא:
כי אמריתיה קמיה דשמואל, אמר לי, יכול לומר לו: פרעתוך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים.	[שמואל]											מא:
מנה לי בידך, אמר לו: הן, אמר לו: אל תתנהו לי אלא בפני עדים, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתיו לך - חייב, מפני שצריך ליתן לו בעדים	תנן:											מא:
תיובתא דשמואל												מא:
תנאי היא	אמר לך שמואל:											מא:
בעדים הלוייתוך בעדים פרע לי - או יתן או יביא ראיה שנתן	דתנאי: [ת"ק]											מא:
יכול לומר לו: פרעתוך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים.	רבי יהודה בן בתירא:											מא:
ממאי דבשעת הלואה קאי? דלמא בשעת תביעה קאי, והכי קאמר ליה: לאו בעדים הלוייתוך? בעדים היה לך לפורעני, אבל בשעת הלואה - דברי הכל חייב.	פריך רב אחא:											מא:
הלכתא: המלוה את חברו בעדים - צריך לפורעו בעדים	רב פפי משמיה דרבא:											מא:
המלוה את חברו בעדים - אין צריך לפורעו בעדים, ואם אמר אל תפרעני אלא בעדים - צריך לפורעו בעדים, ואם אמר לו פרעתוך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים - נאמן.	רב פפא משמיה דרבא:											מא:
(סימן: ראובן ושמעון דתנ"ו הלכת"א יז"פ ופר"ע פלוני ופלוני עפ"י סטרא"י בהימנות"א כבי תרי)												מא:
ההוא דא"ל לחבריה: כי פרעתין - פרעין לי באפי ראובן ושמעון, אזל ופרעיה באפי תרי מעלמא												מא:
באפי בי תרי אמר ליה, באפי בי תרי פרעיה.	אביי:											מא:
להכי קאמר ליה באפי ראובן ושמעון, כי היכי דלא נדחיה.	אמר ליה רבא:											מא:
ההוא דאמר ליה לחבריה: כי פרעת לי - פרעין לי באפי בי תרי דתנו הלכתא, אזל פרעיה בין דיליה לדיליה, איתניסו הנך זוזי אתא לקמיה דרב נחמן, א"ל: אין, קבולי קבלתינהו מיניה דרך פקדון, ואמינא: ליהו גביא פקדון, עד דמתרמו בי תרי דתנו הלכתא ומקיים תנאיה												מא:
כיון דקא מודית דודאי שקלתינהו מיניה - פרעון מעליא הוי, אי אמרת לקיימי תנאיה - זיל איתנהו, דהא אנא ורב ששת דתנינא הלכתא וספרא וספרי ותוספתא וכולא גמרא.	א"ל: [רב נחמן]											מא:
ההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי מאה זוזי דאזיפתך, אמר ליה: לא היו דברים מעולם, אזל איתי סהדי דאזופיה ופרעיה												מא:
מאי נייעבוד? אינהו אמרי אזופיה, אינהו אמרי פרעיה.	אביי:											מא:
כל האומר לא לוית, כאומר לא פרעתי דמי.	רבא:											מא:
ההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא בך, א"ל: לא פרעתוך בפני פלוני ופלוני? אתו פלוני ופלוני אמר: לא היו דברים מעולם												מא:
הוחזק כפרן	סבר רב ששת למימר:											מא:
כל מילתא דלא רמיא עליה דאינש - לאו אדעתיה.	אמר ליה רבא:											מא:
ההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי שית מאה זוזי דמסיקנא בך, א"ל: ולא פרעתוך מאה קבי עפצי דקיימי בשיתא שיתא? א"ל: לאו בארבעה ארבעה הוו קיימי? אתו תרי סהדי ואמרו: אין, בארבעה ארבעה הוו קיימי												מא:
הוחזק כפרן.	רבא:											מב.
הא אמרת: כל מילתא דלא רמיא עליה דאינש - לאו אדעתיה	רמי בר חמא:											מב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קצותא דתרעא מידכר דכירי אינשי.	א"ל רבא:											◇
ההוא דא"ל לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא כך והא שטרא, א"ל: פרעתוך, אמר ליה: הנהו סיטראי נינהו												◇
איתרע שטרא	רב נחמן:											◇
לא איתרע שטרא.	רב פפא:											◇
ולרב פפא, מאי שנא מההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא כך והא שטרא, א"ל: לאו אתורי יהבת לי, ואתית ואיתיבת אמסחתא וקבילת זוזך? ואמר ליה: הנהו סיטראי נינהו												◇
איתרע שטרא	ואמר רב פפא:											◇
התם כיון דקאמר אתורי יהבת לי ומתורי שקלת איתרע שטרא, הכא אימור סיטראי נינהו.												◇
מאי הוי עלה?												◇
לא איתרע שטרא	רב פפי:											◇
איתרע שטרא.	רב ששת בריה דרב אידי:											◇
והלכתא: איתרע שטרא.												◇
והני מילי, דפרעיה באפי סהדי ולא אידכר ליה שטרא, אבל פרעיה בין ידידיה לדידיה, מיגו דיכול למימר לא היו דברים מעולם, יכול נמי למימר סיטראי נינהו, וכדאבימי בריה דר' אבהו.												◇
ההוא דאמר ליה לחבריה: מהימנת לי כל אימת דאמרת לי לא פרענא, אזל פרעיה באפי סהדי, אביי ורבא דאמרי תרוייהו: הא הימניה. מתקיף לה רב פפא: נהי דהימניה טפי מנפשיה, טפי מסהדי מי הימניה ההוא דא"ל לחבריה: מהימנת לי כבי תרי כל אימת דאמרת לא פרענא, אזל פרעיה באפי תלתא												◇
כבי תרי הימניה, כבי תלתא לא הימניה.	רב פפא:											◇
אימור דאמרי רבנן דאזלינן בתר רוב דעות - ה"מ לענין אומדנא, דכמה דנפישו בקיאי טפי, אבל לענין עדות - מאה כתרי ותרי כמאה.	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:											◇
לישנא אחרינא, ההוא דא"ל לחבריה: מהימנת לי כבי תרי כל אימת דאמרת לא פרענא, אזל ופרעיה באפי תלתא												◇
כבי תרי הימניה, כבי תלתא לא הימניה.	רב פפא:											◇
תרי כמאה ומאה כתרי	מתקיף להרב הונא בריה דרב יהושע:											◇
ואי א"ל כבי תלתא, ואזל פרעיה באפי בי ארבעה, כיון דנחית לדעות - נחית לדעות.												◇
אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן, ואין משבעין את הקטן.												◇
מ"ט?												◇
אמר קרא: (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור, ואין נתינת קטן כלום.												◇
אבל נשבעין לקטן ולהקדש.												◇
אין נשבעין על טענת שוטה וקטן	והא אמרת רישא:											◇
בבא בטענת אביו, ור' אליעזר בן יעקב היא	רב:											◇
פעמים שאדם נשבע על טענת עצמו, כיצד? אמר לו מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס - הרי זה נשבע, והוא שנשבע על טענת עצמו	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב:											◇
אינו אלא כמשיב אביה ופטור.	הכמים:											◇
ור' אליעזר בן יעקב לית ליה משיב אביה פטור?												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשטענו קטן.	רב:										!	◇
קטן, והאמרת: אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן לעולם גדול, ואמאי קרו ליה קטן? דלגבי מילי דאבוה קטן הוא.											!	◇
אי הכי, טענת עצמו, טענת אחרים היא טענת אחרים והודאת עצמו.											!	◇
כולהו נמי טענת אחרים והודאת עצמו נינהו אלא בדרבה קמיפלגי											!	◇
מפני מה אמרה תורה מודה מקצת הטענה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, והאי בכולי בעי דליכפריה, והאי דלא כפריה - משום דאינו מעיז פניו בפני בעל חובו, ובכוליה בעי דלודי ליה, והאי דלא אודי ליה - אישתמוטי הוא דקא משתמיט מיניה, סבר: עד דהוי לי זוזי ופרענא ליה, ורחמנא אמר: רמי שבועה עילויה כי היכי דלודי ליה בכוליה	דאמר רבה:										!	◇
לא שנא בו ולא שנא בבנו אינו מעיז, והלכך - לאו משיב אבידה הוא בפניו הוא דאינו מעיז, אבל בפני בנו מעיז, ומדלא מעיז - משיב אבידה הוא.	ורבנן סברי:										!	◇
מי מצית מוקמת לה כרבי אליעזר בן יעקב?											!	◇
מנה לאבא בידך, אין לך בידי אלא חמשים דינר - פטור, מפני שמשיב אבידה הוא התם דלא אמר ברי לי, הכא דאמר ברי לי.	הא קתני רישא:										!	◇
לקטן - ליפרע מנכסי קטן, להקדש - ליפרע מנכסי הקדש.	שמואל:										!	◇
לקטן ליפרע מנכסי קטן											!	◇
מנכסי יתומים לא יפרע אלא בשבועה	תנינא:										!	◇
תרתיה למה לי?											!	◇
הא קמשמע לך, כדאביי קשישא											!	◇
יתומין שאמרו - גדולים, ואין צריך לומר קטנים, בין לשבועה בין לזיבורית.	דתני אביי קשישא:										!	◇
להקדש ליפרע מנכסי הקדש											!	◇
מנכסים משועבדים לא יפרעו אלא בשבועה	תנינא:										!	◇
ומה לי משועבדים להדיוט ומה לי משועבדים לגבוה											!	◇
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הדיוט הוא דאדם עושה קנוניא על הדיוט, אבל הקדש דאין אדם עושה קנוניא על הקדש, קא משמע לך.											!	◇
שכיב מרע שהקדיש כל נכסיו ואמר מנה לפלוני בידי - נאמן, חזקה אין אדם עושה קנוניא על הקדש	והאמר רב הונא:										!	◇
ה"מ שכיב מרע, דאין אדם חוטא ולא לו, אבל גבי בריא ודאי חיישינן.	אמרי:										!	◇
ואלו דברים שאין נשבעין עליהן: העבדים, והשטרות, והקרעות, וההקדשות, אין בהן תשלומי כפל ולא תשלומי ארבעה וחמשה, שומר חנם אינו נשבע, נושא שכר אינו משלם קדשים שחייב באחריותו - נשבעין עליהן, ושאינו חייב באחריותו - אין נשבעין עליהן.	רבי שמעון:										!	◇
יש דברים שהן בקרקע ואינן כקרקע, ואין חכמים מודים לו.	רבי מאיר:										!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כיצד?												▲	מב:		
עשר גפנים טעונות מסרתי לך, והלא אומר: אינן אלא חמש - רבי מאיר מחייב שבועה	[רבי מאיר]											◆	◇	מב:	
כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע.	הכמים:											◆	◇	מב:	
אין נשבעין אלא על דבר שבמדה, ושבמשקל, ושבמנין. כיצד? בית מלא מסרתי לך, וכיס מלא מסרתי לך, והלא אומר: איני יודע, אלא מה שהנחת אתה נוטל - פטור, זה אומר עד הזיוז וזה אומר עד החלון - חייב.													■	מב:	
תשלומי כפל מנלן?												▲	◇	מב:	
(שמות כ"ב) על כל דבר פשע - כלל, על שור ועל חמור ועל שה ועל שלמה - פרט, על כל אבדה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל ולא ארבעה וחמשה.	דתנו רבנן:											!	◇	מב:	
מ"ט?												▲		מב:	
תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא, ולא תשלומי שלשה וארבעה.												!	◇	מב:	
שומר חנם אינו נשבע.													■	מב:	
מנא הני מילי?												▲		מב:	
(שמות כב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, כסף או כלים - פרט, לשמור - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, נושא שכר אינו משלם.	דתנו רבנן:											!	◇	מב:	
מנלן?												▲		מב:	
(שמות כב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, חמור או שור או שה - פרט, וכל בהמה לשמור - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל כו' עד הקדש - רעהו כתיב.	דתנו רבנן:											!	◇	מב:	
יש דברים שהן כקרקע ואינן כקרקע כו'.	רבי מאיר:												■	מב:	
מכלל דרבי מאיר סבר: כל המחובר לקרקע אינו כקרקע, אדמיפליגי בטעונות ליפלאגי בסרוקות													⚡	מב:	
הכא בענבים עומדות להבצר קמיפלאגי	רבי יוסי רבי חנינא:												!	◇	מב:
כבצורות דמיין	דרבי מאיר סבר:											◆	!	◇	מב:
לא כבצורות דמיין.	ורבנן סברי:											◆	!	◇	מב:
אין נשבעין אלא על דבר שבמדה ושבמשקל כו'.													■	מב:	
לא שנו אלא דאמר ליה בית סתם, אבל אמר ליה בית זה מלא - ידיעא טענתיה.	אביי:												■	◇	מב:
אי הכי, אדתני סיפא:	א"ל רבא:												⚡	מב:	
זה אומר עד הזיוז וזה אומר עד החלון - חייב	[סיפא]												⚡	◇	מב:
ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בבית מלא, אבל בית זה מלא - חייב													⚡	◇	מב:
לעולם אינו חייב - עד שיטענו בדבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין, ויודה לו בדבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין.	אלא אמר רבא:												■	◇	מב:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כור תבואה לי בידך, והלה אומר אין לך בידי - פטור. מנורה גדולה יש לי בידך, אין לך בידי אלא מנורה קטנה - פטור. אזורת גדולה יש לי בידך, אין לך בידי אלא אזורת קטנה - פטור. אבל אמר לו כור תבואה יש לי בידך, והלה אומר אין לך בידי אלא לתך - חייב מנורה בת עשר ליטרין יש לי בידך, אין לך בידי אלא בת חמש ליטרין - חייב כללו של דבר: לעולם אינו חייב - עד שיטענו בדבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין, ויודה לו בדבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין.	תניא כוותיה דרבא:										■	◇
כללו של דבר לאתויי מאי? לאו לאתויי בית זה מלא.											■	
ומאי שנא מנורה גדולה ומנורה קטנה?										⚡		◇
מה שטענו לא הודה לו ומה שהודה לו לא טענו										!		◇
אי הכי, בת עשר בת חמש נמי - מה שטענו לא הודה לו ומה שהודה לו לא טענו										⚡		◇
הכא במנורה של חליות עסקינן, דקא מודה ליה מינה.	רבי שמואל בר רב יצחק:									!		◇
אי הכי, אזורת נמי - ניתני ולוקמי בדלייפי אלא דלייפי לא קתני, הכא נמי בשל חליות לא קתני?										⚡		◇
שאני מנורה, הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על חמש ליטרין.	אלא אמר ר' אבא בר ממל:									!		◇
המלוה את חברו על המשכון ואבד המשכון, אמר לו: סלע הלוייתך עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו וסלע היה שוה - פטור.												■
סלע הלוייתך עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו ושלשה דינרים היה שוה - חייב.												■
סלע הלוייתני עליו ושתים היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתך עליו וסלע היה שוה - פטור.												■
סלע הלוייתני עליו ושתים היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתך עליו וחמשה דינרים היה שוה - חייב.												■
ומי נשבע? מי שהפקדון אצלו, שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון.												■
אהייא?												⋄
אילימא אסיפא												!
ותיפוק ליה דשבועה גבי מלוה												⚡
ארישא.	שמואל:											!
ארישא.	וכן אמר רבי חייא בר רב:											!
ארישא.	וכן א"ר יוחנן:											!
מאי רישא?												⋄
סלע הלוייתך עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו ושלשה דינרים היה שוה - חייב, דשבועה גבי לוח היא, ושקלוה רבנן מלוה ושדויה אמלוה.	סיפא דרישא:											!
והשתא דאמר רב אשי, דקיימא לן: זה נשבע שאינה ברשותו וזה נשבע כמה שוה	[רב אשי]											■
הכי קאמר: מי נשבע תחלה? מי שהפקדון אצלו, שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון.												■
האי מאן דאופיח אלפא זוזי לחבריה ומשכן ליה קתא דמגלא, אבד קתא דמגלא - אבד אלפא זוזי, אבל תרתני קתאתי לא	שמואל:											■
אפ"ל תרתני קתאתי, אבד חדא - אבד חמש מאה, אבד אידך - אבד כוליה, אבל קתא ונסכא לא	רב נחמן:											■
אפילו קתא ונסכא, אבד נסכא - אבד פלגא, אבד קתא - אבד כוליה.	נהרדעי:											■
סלע הלוייתך עליו ושקל היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו ושלשה דינרים היה שוה - חייב	תנן:											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator									
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לימא ליה: הא קבילתיה										⚡	◇	מד:
מתניתין בדפריש, שמואל בדלא פריש.										!	◇	מד:
לימא כתנאי:										⚡		מד:
המלוה את חבירו על המשכון ואבד המשכון - ישבע ויטול את מעותיו, דברי רבי אליעזר		[רבי אליעזר]								⚡	◇	מד:
יכול הוא שיאמר לו: כלום הלויטני אלא על המשכון, אבד המשכון אבדו מעותיך		רבי עקיבא:								⚡	◇	מד:
אבל המלוה אלף זוז בשטר והניח משכון בידו, דברי הכל - אבד המשכון אבדו מעותיו		[דברי הכל]								⚡	◇	מד:
היכי דמי?										^	◇	מד:
אי דשוי שיעור זוזי										!	◇	מד:
מאי טעמיה דרבי אליעזר?										⚡		מד:
אלא לאו בדלא שוי שיעור זוזי, ובדשמואל קא מיפלגי										⚡	◇	מד:
לא, בדלא שוי - כ"ע לית להו דשמואל										!	◇	מד:
והכא בדשוי שיעור זוזי, ובדברי יצחק קא מיפלגי										!	◇	מד:
מנין לבעל חוב שקונה משכון? שנאמר: (דברים כ"ד) ולך תהיה צדקה, אם אינו קונה משכון - צדקה מנין לו? מכאן לבעל חוב שקונה משכון.		דאמר רבי יצחק:								!	◇	מד:
לימא, דרבי יצחק תנאי היא										⚡		מד:
ותיסברא? אימור דאמר רבי יצחק - שמשכנו שלא בשעת הלואה, משכנו בשעת הלואה מי אמר?										!	◇	מד:
אלא, משכנו שלא בשעת הלואתו - כולי עלמא לא פליגי דאית להו דרבי יצחק, והכא במשכנו בשעת הלואתו, ובשומר אבדה קמיפלגי										!	◇	מד:
שומר אבדה - רבה אמר: כשומר חנם		דאיתמר: [רבה]								⚡	◇	מד:
כשומר שכר דמי.		רב יוסף:								⚡	◇	מד:
לימא, דרב יוסף תנאי היא										⚡		מד:
לא, בשומר אבידה - דכולי עלמא אית להו דרב יוסף, והכא במלוה צריך למשכון קא מיפלגי										!	◇	מד:
מצוה קא עביד		מר סבר: [רבי עקיבא]								⚡	◇	מד:
לאו מצוה קא עביד.		ומר סבר: [רבי אליעזר]								⚡	◇	מד:
לימא כתנאי:										⚡	◇	מד:
המלוה את חבירו על המשכון ונכנסה שמיטה, אף על פי שאינו שוה אלא פלגא - אינו משמט, דברי רבן שמעון בן גמליאל		[רבן שמעון בן גמליאל]								⚡	◇	מד:
אם היה משכונו כנגד חובו - אינו משמט, ואם לאו - משמט		רבי יהודה הנשיא:								⚡	◇	מד:
מאי אינו משמט דקאמר תנא קמא?										^	◇	מד:
אילימא כנגדו										!	◇	מד:
מכלל דרבי יהודה הנשיא סבר: כנגדו נמי משמט, אלא אמאי תפיס משכון?										⚡	◇	מד:
אלא לאו כנגד כולו, ובדשמואל קא מיפלגי										⚡	◇	מד:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
לא, לעולם כנגדו, ובהא קמיפלגי:												!	◇	מד:
כנגדו	תנא קמא סבר:											!	◇	מד:
כנגדו נמי משמט, ודקא אמרת: למאי תפיס ליה משכוך? לזכרון דברים בעלמא.	רבי יהודה הנשיא סבר:											!	◇	מד:
הדרן עלך שבועת הדיינין.													◇	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלו נשבעין ונוטלין כו'.												מה.
מאי שנא שכיר דתקיננו ליה רבנן דמשתבע ושקיל?												מה.
הלכות גדולות שנו כאן.	רב יהודה אמר שמואל:											מה.
הלכות, הני הלכתא נינהו?												מה.
אלא אימא: תקנות גדולות שנו כאן.												מה.
גדולות, מכלל דאיכא קטנות?												מה.
תקנות קבועות שנו כאן, עקרוה רבנן לשבועה מבעל הבית ושדיוה אשכיר, משום כדי חייו.	אלא אמר רב נחמן אמר שמואל:											מה.
משום כדי חייו דשכיר קנסינן ליה לבעל הבית?												מה.
בעל הבית גופיה ניחא ליה דמשתבע שכיר ושקיל, כי היכי דאיתגרין ליה פועלין.												מה.
אדרבה, שכיר ניחא ליה דלשתבע בעל הבית ונפקע, כי היכי דליגריה בעל הבית												מה.
בעה"ב על כורחיה אגר.												מה.
שכיר נמי על כורחיה מיתגר												מה.
אלא, בעה"ב טרוד בפועליו הוא.												מה.
וליתב ליה בלא שבועה												מה.
כדי להפיס דעתו של בעה"ב.												מה.
וליתב ליה בעדים												מה.
טריחא ליה מילתא.												מה.
וליתב ליה מעיקרא												מה.
שניהן רוצין בהקפה.												מה.
אי הכי, אפילו קצין נמי												מה:
אומן אומר שתים קצצת לי, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת - המוציא מחבירו עליו הראיה	אלמה תניא:											מה:
קציצה ודאי מידכר דכיר ליה.												מה:
אי הכי, אפי' עבר זמנו נמי												מה:
עבר זמנו ולא נתן לו - הרי זה אינו נשבע ונוטל חזקה אין בעל הבית עובר בכל תלין.	אלמה תניא:											מה:
בעל הבית טרוד בפועליו הוא	והאמרת:											מה:
הני מילי - מקמי דלימטי זמן חיובא הוא, כי מטי זמן חיובא - רמי אנפשיה ומידכר.												מה:
וכי שכיר עובר משום (ויקרא י"ט) בל תגזול?												מה:
גבי בעל הבית איכא תרי חזקי: חזא, דאין בעל הבית עובר (ויקרא י"ט) בכל תלין, וחזא, דאין שכיר משהא שכרו.												מה:
לא שנו אלא ששכרו בעדים, אבל שכרו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא שכרתיך מעולם, יכול לומר לו שכרתיך ונתתי לך שכרך.	רב נחמן אמר שמואל:											מה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

Talmud Navigator

שבועות-כל הנשבעין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מה:
יישר, וכן אמר רבי יוחנן.	אי"ל רבי יצחק:													מה:
מכלל דפליג עליה ר"ל?														מה:
מישתא הוה שתי ליה ושתיק ליה:	איכא דאמרי:													מה:
מישהא הוה שהי ליה ושתיק ליה.	איכא דאמרי:													מה:
לא שנו אלא ששכרו בעדים, אבל שכרו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא שכרתיך מעולם, יכול לומר לו שכרתיך ונתתי לך שכרך.	איתמר נמי, אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב:													מה:
כמה מעליא הא שמעתא.	רמי בר חמא:													מה:
מאי מעליותא? א"כ, שבועת שומרין דחייב רחמנא היכי משכחת לה? מתוך שיכול לומר לו לא היו דברים מעולם, יכול לומר לו נאנסן	אמר ליה רבא:													מה:
דאפקיד ליה בעדים.														מה:
מתוך שיכול לומר לו החזרתיו לך, יכול לומר לו נאנסן														מה:
דאפקיד ליה בשטרא.														מה:
מכלל דתרוייהו סבירא להו: המפקיד אצל חברו בעדים - אין צריך להחזיר לו בעדים, בשטר - צריך להחזיר לו בעדים.														מה:
קרי רמי בר חמא עליה דרב ששת: (שמואל א' כ"א) וישם דוד את הדברים האלה בלבו	[רבי בר חמא]													מה:
דאשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל, אמר ליה: תני מר מידי בשכיר?	[רב ששת]													מה:
שכיר בזמנו נשבע ונוטל, כיצד? בזמן שאמר לו: שכרתי ולא נתת לי שכר, והלה אומר: שכרתיך ונתתי לך שכרך, אבל אמר לו: שתיים קצצת לי, והלה אומר: לא קצצתי לך אלא אחת - המוציא מחבירו עליו הראיה	אמר ליה: [רבה בר שמואל] אין, תנינא:													מה:
הא מדסיפא בראיה, הוי רישא בלא ראייה														מה:
רישא וסיפא בראיה, ראייה דלשלם קתני, ראייה דשבועה לא קתני.	רב נחמן בר יצחק:													מה:
ילמדנו רבינו, אומן אומר שתיים קצצת לי, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, מי נשבע?	רבי ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל:													מה:
בזו ישבע בעל הבית ויפסיד אומן, קציצה ודאי מידכר דכירי אינשי.	אמר להו: [שמואל]													מה:
איני?														מה:
קציץ - המע"ה, ואי לא מייתי ראייה - פקע	והא תני רבה בר שמואל:													מה:
אמאי? ישבע בעל הבית ויפסיד אומן														מה:
לצדין קתני, או מביא ראייה ויטול, או ישבע בעל הבית ויפסיד אומן.	רב נחמן:													מה:
הנותן טליתו לאומן, אומן אומר קצצת לי שתיים, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, כל זמן שטלית ביד אומן - על בעה"ב להביא ראייה, נתנה לו, בזמנו - נשבע ונוטל, עבר זמנו - המע"ה	מיתיבי:													מה:
בזמנו מיהא נשבע ונוטל, אמאי? ישבע בעה"ב ויפסיד אומן														מה:
הא מני? ר' יהודה היא	רב נחמן בר יצחק:													מה:
זמן ששבועה נוטה אצל בעה"ב, שכיר נשבע ונוטל.	דאמר: [רבי יהודה]													מה:
הי ר' יהודה?														מה:
אילמא ר' יהודה דמתניתין														מה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה וזכירה insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אחמורי קא מחמיך												◊
עד שתהא שם מקצת הודאה	דתנן, רבי יהודה											◊
אלא רבי יהודה דברייתא												◊
שכיר כל זמן שלא עבר עליו זמנו - הרי זה נשבע ונוטל, ואם לאו - אינו נשבע ונוטל	דתניא:											◊
אימתי? בזמן שאמר לו תן לי שכרי חמשים דינר שיש לי בידך והוא אומר התקבלת מהן דינר זהב, או שאמר לו שתים קצצת והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, אבל אמר לו לא שכרתיך מעולם, או שאמר לו שכרתיך ונתתי לך שכרך - המוציא מחבירו עליו הראיה.	ואמר ר' יהודה:											◊
אלא קצין, רבי יהודה היא ולא רבנן? השתא היכי דמחמיר רבי יהודה - מקילי רבנן, היכא דמקיל רבי יהודה - מחמירי רבנן?	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:											◊
ואלא מאי? רבנן												◊
קצין - המוציא מחבירו עליו הראיה	ואלא הא דתני רבה בר שמואל:											◊
מני? לא רבי יהודה ולא רבנן												◊
בהא קמיפלגי	אלא אמר רבא:											◊
בדאורייתא עבדו ליה תקנתא לשכיר, ובדרבנן הואי תקנתא, ותקנתא לתקנתא לא עבדינן	רבי יהודה סבר:											◊
בדרבנן נמי עבדינן תקנתא לשכיר, וקציצה מידכר דכיר.	ורבנן סברי:											◊
נגזל כיצד? היו מעידין אותו שנכנס לביתו למשכנו כו'.												◊
ודלמא לא משכנן												◊
האי מאן דנקיט נרגא בידה, ואמר איזיל ואקטליה לדקלא דפלניא, ואשתכח דקטיל ושדי - לא אמרינן דהוא קטליה, אלמא עביד איניש דגזים ולא עביד	מי לא אמר רב נחמן:											◊
הכא נמי דגזים ולא עביד												◊
אימא: ומשכנו.												◊
וליהזי מאי משכנן												◊
בטוענו כלים הניטלין תחת כנפיו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◊
ראוהו שהטמין כלים תחת כנפיו ויצא, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן	רב יהודה:											◊
ולא אמרן אלא בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו, אבל בעל הבית העשוי למכור את כליו - נאמן												◊
ושאין עשוי למכור את כליו נמי - לא אמרן אלא דברים שאין דרכן להטמין, אבל דברים שדרכן להטמין - נאמן												◊
ושאין דרכן להטמין נמי - לא אמרן אלא איניש דלא צניע, אבל איניש דצניע - היינו אורחיה												◊
ולא אמרן אלא זה אומר שאולין וזה אומר לקוחין, אבל בגובין - לאו כל כמיני, לאחזוקי איניש בגבבי לא מחזקינן												◊
ולא אמרן אלא בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר, אבל דברים שאין עשויין להשאיל ולהשכיר - נאמן												◊
דברים העשויין להשאיל ולהשכיר, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן.	דשלח רב הונא בר אבין:											◊
כי הא דרבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגתא מיתמי, בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר.	[רבא]											◊
אפילו שומר נשבע, אפי' אשתו של שומר נשבעת.	רבא:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שכירו ולקוטו, מאי?	בעי רב פפא:										^	◇	מז:
תיקו.											■	◇	מז:
טענו בכסא דכספא, מאי?	רב יימר לרב אשי:										^	◇	מז:
חזינא, אי איניש דאמיד הוא, או איניש דמהימן הוא דמפקדי אינשי גביה - משתבע ושקיל, ואי לא - לא.	[רב אשי]										!	◇	מז:
נחבל כיצד? אמר רב יהודה אמר שמואל: לא שנו אלא במקום שיכול לחבל בעצמו, אבל במקום שאינו יכול לחבל בעצמו נוטל שלא בשבועה.											■	◇	מז:
וניחוש דלמא בכותל נתחכך											⚡		מז:
שעלתה לו נשיכה בגבו ובין אצילי ידיו.											!	◇	מז:
ודלמא אחר עביד ליה											⚡		מז:
דליכא אחר.											!	◇	מז:
וכשנגדו חשוד וכו' ואפי' שבועת שוא.											■	<	מז:
מאי אפילו שבועת שוא?											^		מז:
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא הנך דאית בהו כפירת ממון, אלא אפילו הא נמי דכפירת דברים בעלמא הוא - לא מהימן.											!	◇	מז:
וליתיני נמי שבועת בטון											⚡		מז:
כי קתני שבועה, דכי קא משתבע - בשקרא קא משתבע, אבל שבועת בטון דאיכא למימר דבקושטא קא משתבע - לא קתני.											!	◇	מז:
תינח אוכל ולא אוכל, אכלתי ולא אכלתי מאי איכא למימר?											⚡	◇	מז:
תנא שבועת שוא וכל דדמי ליה.											!	◇	מז: